

1578

ΤΟ Γ^{ΟΝ} ΕΤΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β΄

SISMANOGLIO
MELISSANO

(ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»)

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1932

ΤΟ Γ^{ΟΝ} ΕΤΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β΄

(ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ 'ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ')

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1932

© SISMANOGLIO
MILANO

ΣΙΜΩΝΟΣ ΟΓΙΟ

Τύποις «Φαζιλέτ»

ΤΟ Γ^{ΟΝ} ΕΤΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ

ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β΄.

ΤΗΝ 7^{ΗΝ} παρόντος μηνός Ὀκτωβρίου εἰσήλθομεν ἐπ' αἰσίοις εἰς τὸ τέταρτον ἔτος τῆς Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Β΄, ὁ Ὅποιος μὲ τὴν ἀφοσίωσίν Του, τὴν ἀπέραντον, εἰς τὴν ὑψηλὴν Του διακονίαν εἶναι λαμπὰς καιομένη ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἀνύστακτον τοῦ πνεύματός Του, ἡ ταχύτης τῆς σκέψεώς Του, ἡ μόρφωσίς Του, ἡ γοητευτικὴ Του ὁμιλία, τὸ πάθος τῆς καθαριότητος, Τὸν ἀνυψώνει εἰς ὑψηλὴν Προσωπικότητα.

Αἰσθάνεται πολὺ τὰς ιδέας, ἀγαπᾷ τὰ γράμματα, ἔχει βαθεῖαν κλίσιν πρὸς τὸ βιβλίον, πρὸς τὸν πελιτισμόν, ἀπασχολεῖται διαρκῶς μὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησίαν, γνωρίζει τί ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ, καὶ πιστεύει ὅτι ἡ εὐπρέπεια ἀποτελεῖ στοιχεῖον οὐσιῶδες τῆς δημοσίας ζωῆς.

Τίθεται εἰς συμπαθῆ οἰκειότητα μὲ τὸν ἐπισκέπτην Του. Εἰς τὴν Σύνοδον ὁμιλεῖ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν Του, μὲ ἐπιμονὴν διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι δι' αὐτὴν μία ἐξόρμησις, μία ἀνάβρυσις. Ἐκ τὸ Βουκουρέστιον ἔστειλεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν τὸν Ποιμενάρχην τῆς. Αἰσθάνεται τὴν ἀσφάλειαν τῶν μεγάλων πεποιθήσεων. Γνωρίζει καθαρὰ τί θέλει καὶ τί δύναται νὰ ἐπιτύχη. Συνδυάζει εὐρύτητα ἀντιλήψεων μὲ ἐκκλησιαστικὸν πνεῦμα βαθύ.

Ἐκλείσει τὸ Γ^{ΟΝ} ἔτος τῆς Πατριαρχείας Του, εἰς χρυσοῦς ἔτι κρῖκος τῆς Πατριαρχικῆς Αὐτοῦ διακονίας, καὶ εἶναι λίαν ἐνδεδειγμένον, στοιχοῦντες εἰς ὅσα κατὰ τὰ δύο προηγηθέντα ἔτη ἐπράξαμεν, νὰ ἀνασκοπήσωμεν εὐσυνόπτως καὶ τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πεπραγμένα.

Τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ λήγοντος ἔτους ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ ἡ Προσύνοδος, ἐν ἣ πασαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι θὰ συναντήσωσιν ἀλλήλας διὰ νὰ ἐξετάσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ μεγάλα τῆς Ὁρθοδοξίας ζητήματα. Εἶχον γίνῃ αἱ δέουσαι προετοιμασίαι. Ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ἐμπεριστάτου ἐνίων τῶν κατ' ἀνατολὰς Ἐκκλησιῶν ἐδέησεν ἵνα ἀναβληθῇ ἡ συγκρότησις αὐτῆς. Διὰ τῆς Προσυνόδου θὰ γίνῃ ἐν σπουδαῖον βῆμα εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία χωρήσῃ εἰς ἀνασυγκρότησιν, εἰς μείζονα ἐνότητα καὶ ἐνίσχυσιν, εἰς βαθυτέραν συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς τῆς. Εἶναι ἀνάγκη νὰ αἰσθανθῶμεν βαθύτερον τὴν πραγματικότητά τῆς. Νὰ αἰσθανθῶμεν αὐτὴν ἀστράπτουσαν ἐντὸς ἡμῶν. Ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ καὶ Ἱεράρχαι περιοπῆς καὶ Καθηγηταὶ σοφοὶ καὶ Θεολογικαὶ Σχολαὶ περιφανεῖς, ὥστε νὰ ὑπηρετηθῇ ἀξίως τὸ ἔργον τῶν Συνόδων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὸ ζήτημα τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς ἐν τῇ Σιωνίτιδι Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν κατάστασιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀντιοχείας, ἐν ἣ δὲν ἀποκατέστη εἰσέτι ἡ πλήρης εἰρήνη καὶ ὁμαλότης. Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου, δοκιμασθεῖσαν ἔνεκα τῶν τελευταίων ἐν Κύπρῳ γεγονότων, προσέφερε τὴν ἡθικὴν του συναντίληψιν.

ΥΨΗΛΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ

Κατὰ μῆνα Μάϊον προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, διελθοῦσαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, αἱ Α. Α. Μ. Μ. ἡ Βασιλομήτωρ τῆς Ρουμανίας Μαρία καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Βασίλισσα τῆς Γιουγοσλαβίας Μαριώρα. Ἐγένετο εἰς αὐτὰς ἐπίσημος καὶ ἐγκάρδιος ὑποδοχή, ἣτις περιεβλήθη ἐξαιρετικὴν ἐπιβλητικότητα. Αἱ Α. Α.

Μ. Μ. ἐξεδήλωσαν τὴν βαθεῖαν αὐτῶν συγκίνησιν διὰ τὸ προσκύνημα αὐτῶν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ τὴν γοητεῖαν τῶν διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὰς θερμὴν Πατριαρχικὴν δεξίωσιν.

Μετ' ἰδιαιτέρας τιμῆς ἐγένετο δεκτὸς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης Κύπρου Σερ Στόρς.

Ὁ ἐνταῦθα Ἐξοχώτατος Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας Κόμης De Chambrun ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα κατ' ἐντολὴν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ διεβίβασε τὰ σέβη αὐτῆς καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν πρόφρονα συμμετοχὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸ πένθος τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Παύλου Δουμέρ. Εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα ἐπεδαψιλεύθησαν αἱ προσήκουσαι τιμαί.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1931 προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα αἱ παρὰ τῇ ἐνταῦθα συνελθούσῃ Βαλκανικῇ Συνδιασκέψει Ἀντιπροσωπεῖαι : Ἑλληνική, Ρουμανική, Σερβική καὶ Ἀλβανική. Ἐγένοντο τιμητικώτατα δεκταί.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐδέχθη κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων Ἀντιπροσωπεῖαν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν Ἐπισκόπων Νόβισατ Εἰρηναίου καὶ Τιμόκ Αἰμιλιανοῦ. Μετ' αὐτῆς ἀντήλλαξε σκέψεις ἐπὶ ζητημάτων ἐκκλησιαστικῶν.

Τὸν Μάϊον περὶ τοὺς ἑβδομήκοντα Ἀχέπανς ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς μεγάλης ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενοῦς Ὁργανώσεως Ἀχέπα, ἐλθόντες εἰς Κωνσταντινούπολιν, προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ὑπέβαλον τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὰ βαθύτατα σέβη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενῶν διὰ τὴν ἐπιβραβευθεῖσαν αὐτοῖς εἰρήνην καὶ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν ἀνασυγκρότησιν.

Ἀποκατέστη ἡ εἰρήνη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Αὐστραλίας. Διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ποιμένος τῆς, προσώπου περρικισμένου διὰ σπανίων προσόντων, ἔχοντος πείραν, δραστηριότητα, λεπτότητα, μελιχιότητα καὶ ἀγαθότητα, ἡ Μητρόπολις Αὐστραλίας θὰ ἀναγεννηθῆ.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ

Σημαντικὸς ἀριθμὸς Οὐκρανῶν Οὐνιτῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ ἀπαρχὴν ἐπιστροφῆς πάντων τῶν αὐτόθι Οὐκρανῶν Οὐνιτῶν.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ τριετίας ἤδη καταρτισθὲν πρόγραμμα ἀποστολῆς ὑποτρόφων τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς Εὐρώπην καὶ εἰς τὰ Βαλκάνια, ἐφέτος ἐνεκρίθη ὅπως κατόπιν διαγωνισμοῦ ἀποσταλῆ εἰς εἰς Παρισίους. Ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας κληρικοὶ οἱ ὅποιοι καὶ βαθυτέραν ἐπιστημονικὴν εὐρωπαϊκὴν μόρφωσιν θὰ ἔχωσι, θὰ γνωρίζωσι δὲ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ὀργανισμόν καὶ τὴν ζωὴν ἐκάστης τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Τὰ Λειτουργικὰ Βιβλία περιέχουν ὑπερόχους θησαυροὺς θρησκευτικῆς ζωῆς, θεολογικῆς σκέψεως καὶ ποιητικῆς ἐμπνεύσεως, αἰώνων ὀλοκλήρων τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους μας. Αὐτὸ ἤντησεν ἐξ αὐτῶν πολλὴν παραμυθίαν καὶ οἰκοδομὴν καὶ ἐντρύφησιν καὶ ἀνύψωσιν. Εἶναι ἀπόκτημα ἐξαισιον, δόξα ἀπαραμείωτος, τρανὸν μαρτύριον ἐξαιρέτου πολιτισμοῦ. Κεφάλαιον ἀρρήτου συγκινήσεως, λίκνον γενεῶν, χρυσῆ ἄλυσις ἢ ὅποια συνδέει τὴν μίαν γενεὰν μετὰ τῆς ἄλλης. Συνδέει μὲ

τὴν μυσταγωγὸν γοητείαν τῆς τὴν μικρὰν μας ἡλικίαν μὲ τὴν μεγάλην. Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἤκουσαν οἱ Πατέρες μας ἀκούομεν καὶ ἡμεῖς. Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἠκούσαμεν μικροὶ ἀκούομεν καὶ ὅταν μεγαλώσωμεν. Τὰς αὐτὰς ἀγίας ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. Μὲ τὴν αὐτὴν κατάνυξιν καὶ τὴν ἰδίαν ἀναπόλησιν. Τὸ αὐτὸ θρησκευτικὸν ἄρωμα μᾶς μυρώνει καὶ μᾶς θέλγει τὴν ψυχὴν. Τὸ αὐτὸ θρησκευτικὸν θάλπος μᾶς θερμαίνει καὶ μᾶς ἐνισχύει. Τὸ αὐτὸ θρησκευτικὸν φῶς, φῶς ἀμίαντον, μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς ἀγιάζει.

Διὰ τὰ βιβλία αὐτὰ ἡ Ἐκκλησία αἰσθάνεται βαθὺ ἐνδιαφέρον. Ἡ μέριμνά τῆς εἶναι πολὺτιμος. Τὰ βιβλία ταῦτα ἐξυπηρετοῦν τὸ τελετουργικὸν τῆς μέρος, ἓνα μέρος τῆς ζωῆς τῆς. Ἐσχάτως ἀπεφασίσθη συνοδικῶς ἡ κριτικὴ ἔκδοσις των. Καὶ ἐξευρέθησαν τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Θὰ χρησιμοποιηθοῦν περισσότερα ἀρχαῖα χειρόγραφα. Συμβολὴ αὐθόρμητος προσώπων τὰ ὅποια ἐνέκυψαν εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν. Ἔχουν παρεισφρήση ἱκανὰ λάθη. Ἐγένοντο παραλείψεις. Θὰ γίνουσι συμπληρώσεις, διορθώσεις. Θὰ γίνουσι ἐξηγήσεις, εἰσαγωγαί, ὑπομνήσεις. Θὰ γίνῃ ὅ,τι ἡ Ἐπιστῆμη ἀπαιτεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐγκρίνει. Εἰς πολλὰ ἢ ἔκδοσις θὰ γίνῃ κατὰ στίχους. Ὁ χάρτης, τὰ στοιχεῖα, ἢ παράστασις, θὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸ ὑψηλὸν περιεχόμενον, τὴν πρόοδον τῆς συγχρόνου ἐποχῆς καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ὁποίαν ἐκπροσωποῦν. Ὑπάρχει ἐλπίς ὅλα αὐτὰ νὰ γίνουσι, διότι πρέπει νὰ γίνουσι, καὶ Φῶτιος ὁ Β' ἔχει ὅλον τὸν ζῆλον νὰ γίνουσι. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην, πονεῖ διὰ τὴν κατάστασιν καὶ ἐνθουσιάζεται διὰ τὴν ὑπόθεσιν.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΚΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐν Λάμπεθ τοῦ Λονδίνου συνῆλθεν ἡ Ἀγγλο-Ὀρθόδοξος Δογματικὴ Ἐπιτροπὴ. Τὰς δύο Ἐκκλησίας ἐξεπροσώπησαν διακεκριμέναι προσωπικότητες τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἱεραρχίας. Σκοπὸς τῶν συναντήσεων τούτων εἶναι ἡ

μείζων ἀλληλογνωριμία καὶ ἀμοιβαία προσέγγισις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Εἶναι ἀνάγκη ὅπως ἡ μὲν Ἀγγλικανικὴ Ἱεραρχία γνωρίσῃ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς διδασκαλίας, τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ ἀκραιφνῆ τῆς αἰσθήματα καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῆς διὰ τὴν Ἐνωσιν, οἱ δὲ Ὁρθόδοξοι ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἐπισήμως μελετήσωσι τὴν Ἀγγλικανικὴν Ὁμολογίαν καὶ σπουδάσωσι τὰ κατὰ τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν.

Διὰ τῶν διαφορῶν συναντήσεων τῶν Ὁρθοδόξων μετὰ τῶν Ἀγγλικανῶν προάγεται τὸ πνεῦμα τῆς προσεγγίσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἀμοιβαία αὐτῶν φιλία ἀσφαλῶς μίαν ἡμέραν θὰ τὰς ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Ἐνωσιν, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἠθέλησεν ἵνα ἐν ὧμεν. Ἐχοντες τὴν ἀκράδαντον ταύτην πεποίθησιν, δὲν παραγνωρίζομεν οὐχ ἦττον τὰς δυσχερείας τοῦ ἔργου, οὐδὲ ὑπολαμβάνομεν ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα ὀλίγου χρόνου. Ὁ Κύριος προσηυχῆθη πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρως, ἀκριβῶς διότι προέβλεπεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις θὰ προσκόψῃ εἰς τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀνθρώπων, τὰς στενότητάς των, τὰς οἰήσεις των, τοὺς ἐγωϊσμούς των, τὰς πλάνας των.

Κατὰ Σεπτέμβριον προσῆλθον εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, ἀφιχθέντες εἰς Κωνσταντινούπολιν, οἱ Ἀγγλικανοὶ Ἐπίσκοποι Γκλῶστερ καὶ Γκίλφορντ, συνοδευόμενοι ὑπὸ Ἀγγλικανῶν Ἱερέων καὶ τοῦ Σερ Henry Lunn, ἐκδότου τοῦ «Review of the Churches». Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἠσθάνθη βαθεῖαν χαρὰν, διότι ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ προσωπικῶς δύο προσωπικότητας τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἱεραρχίας, ἐργαζομένας μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐνωτικῆς Κινήσεως. Κατὰ τὴν μετ' αὐτῶν συνομιλίαν, λόγου γενομένου περὶ τῆς ἰδιαιτέρας ὄλως χαρᾶς τὴν ὁποίαν Ὁρθόδοξοι καὶ Ἀγγλικανοὶ αἰσθάνονται συναντῶντες ἀλλήλους, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἠρμήνευσε τὴν χαρὰν ταύτην ὡς προάγγελον τοῦ μεγάλου γεγονότος τῆς Ἐνώσεως.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Περὶ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου 1931 ἐγένετο ἐν Βόννῃ ἡ μετὰ τὴν Ὁρθοδόξων καὶ Παλαιοκαθολικῶν Διάσκεψις, τῆς ὁποίας τὰ Πρακτικὰ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ὁρθοδοξία» κατ' Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον.

ΤΥΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ

Συνετάχθη πρὸς ἔκδοσιν τὸ Τυπικὸν τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας κατὰ τὰς Πατριαρχικὰς καὶ Συνοδικὰς λειτουργίας καὶ χοροστασίας. Ἐκωδικοποιήθησαν πάντα τὰ Πρωτόκολλα τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Τελετῶν καὶ Ὑποδοχῶν Πατριαρχῶν, Ἀρχηγῶν Κρατῶν, Προέδρων Κυβερνήσεων καὶ Πρεσβευτῶν.

ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΕΙΟΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ

Κατεβλήθη ἰδιαιτέρα συστηματικὴ προσπάθεια διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ Κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Εὐεργέτου Ἀνδρέου Ν. Λαμπαδαρίδου. Δι' αὐτοῦ θὰ ἐνισχυθῇ ἡ παιδεία.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΚΙΟΝ

Τὸ Πατριαρχικὸν Σκευοφυλάκιον ἀναδιοργανοῦται. Περισυλλέγονται κειμήλια τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ ἀνατεθῇ δὲ εἰς εἰδικὸν ἐπιστήμονα νὰ μελετήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ αὐτά, πρὸς ἔκδοσιν σχετικοῦ Λευκώματος.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Φώτιος ὁ Β', λίαν εὐαίσθητος εἰς τὸ ὠραῖον καὶ τὴν εὐπρέπειαν, αἰσθάνεται βαθεῖαν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Πατριαρχικὸν κτίριον τὴν προσήκουσαν παράστασίν του, οὕτως ὅστε ὁ εἰς αὐτὸ εἰσερχόμενος, ὁ προσκυνητὴς του, νὰ καταλαμβάνηται ἀπὸ δέος καὶ νὰ αἰσθάνηται ἐπιβάλλουσαν τὴν ἰερότητα τοῦ τόπου.

Κατ' οὐσίαν τὸ σύνολον τῶν κτιρίων τοῦ Πατριαρχικοῦ

Οἴκου, μὲ τὴν ἱστορίαν του τὴν ἁγίαν, τὴν αἴγλην του, τὴν στο-
χαστικότητά του, τὴν λιτότητά του, τὴν ἀνυπέρβλητον σεμνό-
τητά του, παρουσιάζει βαθεῖαν ἀτομικότητα καὶ χάριν.

Ἄλλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας καὶ συντόνου
μερίμνης. Τόσον ὁ Πατριαρχικὸς Οἶκος, ὅσον καὶ ὁ Πατριαρ-
χικὸς Ναός, πρέπει νὰ τύχωσιν ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Οὐδὲν ξέ-
νον πρὸς τὴν αἰσθητικὴν, πρὸς τὸ μεγαλεῖόν των, πρὸς τὸ πε-
ριεχόμενόν των, πρὸς τὸ νόημά των, πρέπει νὰ ὑπάρχη ἐν
αὐτοῖς. Τὰ κτίρια, ἡ παράστασις των, αἱ αἴθουσαί των, οἱ κη-
ποὶ των, πρέπει νὰ ἀποκατασταθῶσι σὺν τῷ χρόνῳ προσηκόν-
τως, νὰ διατηρηθῶσιν ἀξιοπρεπῶς. Τὰ πάντα ἐν αὐτοῖς δεόν
νὰ ἔχωσι τὸν τόνον τοῦ ὠραίου, τοῦ ἱεροῦ, τῆς σεμνότητος,
τοῦ πολιτισμοῦ. Νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ὠραιό-
τητα τῆς ὑψηλῆς των ιδέας, τῆς τετιμημένης ἱστορίας των.

Ἰδίαις δαπάναις ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεσκεύασε καὶ ηὔ-
τρέπισε τὰ ἰδιαίτερα Πατριαρχικὰ Δώματα. Ἐκόσμησε τὴν Αἴ-
θουσαν τῆς Παναγίας μὲ εἰκόνας τῶν ἑξ Πατριαρχικῶν Ναῶν,
ὁπόθεν διὰ μέσου τῶν αἰώνων διῆλθε τὸ Πατριαρχεῖον. Οὕτω
σήμερον ἡ Αἴθουσα αὕτη ἔχει ἓνα περιεχόμενον, ἓνα νόημα,
καὶ ἀποτελεῖ διδασκαλίαν εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς αὐτήν, τὸν
περιεργαζόμενον αὐτήν, τὸν προσκυνητὴν καὶ τὸν ξένον.

*
* *

Οὕτως ἡ Πατριαρχεῖα Φωτίου τοῦ Β' χωρεῖ εἰς ἀνασυγ-
κρότησιν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διατήρησιν τοῦ γοήτρου τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, χρησιμοποίησιν τῶν ἠθικῶν του
κεφαλαίων, εἰς παρακολούθησιν τῆς θέσεως καὶ καταστάσεως
τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐπικοινωνίαν καὶ συνεργασίαν
μετ' αὐτῶν, πρὸς σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῆς ἐνότητος αὐτῶν.

Ἡ Ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι μεγάλη καὶ
ἁγία. Πρέπει νὰ τὴν μελετήσωμεν. Ὑπάρχουν πολλὰ τὰ ὁποῖα
δὲν ἐγράφησαν. Ἀναμένουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ τὰ διαισθαν-

θοῦν καὶ θὰ τὰ ἀγαπήσουν, διὰ νὰ τὰ φέρουν εἰς φῶς. Φώ-
τιος ὁ Β' αἰσθάνεται βαθεῖαν κλίσιν πρὸς τὴν Ἱστορίαν τῆς
Ἐκκλησίας μας. Ἐχει ἰδίαν βιβλιοθήκην πλουσίαν εἰς ὅτι ἀφορᾷ
τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας. Προσπαθεῖ νὰ ἀνάψῃ τὸ ἐνδια-
φέρον εἰς ὅσους ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν καὶ τῶν λογίων προσέρχον-
ται καὶ συνομιλοῦν μετ' Αὐτοῦ. Παροτρύνει καὶ ἐνθαρρύνει σχε-
τικὰς ἀπασχολήσεις καὶ δημοσιεύσεις.

Ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὡς Πρωτοθρόνου εἶναι λε-
πτὴ. Ἡ ἀποστολὴ της σοβαρὰ. Ἀπαιτεῖ βάθος σκέψεως, ἄγρυ-
πνον προσοχὴν, ἐνθουσιώδη ψυχὴν, δραστηριότητα ἐντατικὴν,
ἐθελουσίαν. Φώτιος ὁ Β' εἶναι εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς Του,
τῆς ἀποστολῆς Του, τῆς διακονίας Του. Εἶναι ἀφωσιωμένος
ὀλοψύχως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μόνον τὴν Ἐκκλη-
σίαν, εἰς τὸ ἀγαθόν της, εἰς τὸ ἔργον της, εἰς τὴν δόξαν της.

Φανάριον.
7/10/32.

† Ο ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Η Γ' ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἐν σεμνότητι ἐωρτάσθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡ Γ' Ἐπέ-
τειος τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς Φωτίου τοῦ Β'. Τὴν πρωΐαν
ἡ Ἱεραρχία προσῆλθεν ἐν σώματι καὶ ἐχαιρέτησε τὴν Α. Θ.
Παναγιότητα. Προσεφώνησεν Αὐτῇ ὁ Α' τῇ τάξει Σεβασμιώ-
τατος Μητροπολίτης Καισαρείας Καλλίνικος. Ἠὐχαρίστησεν ἡ
Α. Θ. Παναγιότης καὶ ηὔχθη τὰ προσήκοντα. Ἡ Πατριαρ-
χικὴ Αὐλὴ ὑπέβαλε τὰ εὐλαβῆ αὐτῆς σέβη, προσφωνήσαντος
τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος Μητροπολίτου Λαοδικείας Δωρο-
θέου. Ἀπήντησε καταλλήλως ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἐκφρά-
σασα τὴν εὐαρέσκειάν Της καὶ εὐχηθεῖσα εἰς πάντας ἐνίσχυ-
σιν παρὰ Θεοῦ. Προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα οἱ Ὀφφικιά-
λοι, ὁ Σχολάρχης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεοφιλέστατος Ἐπί-
σκοπος Μιλήτου Αἰμιλιανὸς μετὰ τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλό-
γου, ἱκανοὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων, Δημοσιογράφοι, ὁ Κληρὸς τῆς

Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ Κοινοτικά Σωματεῖα καὶ ἔγκριτοι ὁμογε-
νεῖς. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη Πατριαρχικὴ Τράπεζα ἐν ἣ
παρεκάθησαν οἱ Ἱεράρχαι καὶ οἱ Ὀφφικιάλοι τῆς Ἐκκλησίας.

Προσφώνησις Ἁγίου Ἰσαακσαρείας.

Παναγιώτατε,

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς τρίτης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἀναρ-
ρήσεως τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος εἰς τὸν
ἔνδοξον Ἀποστολικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, τὰ μέλη τῆς
Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑποβάλλουσιν εὐλαβῶς τὰ συγ-
χαρητήρια αὐτῶν καὶ εὐχονται τῷ Ὑψίστῳ ὅπως διατηρῆ
Αὐτὴν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐνιαυτῶν ἀσινῆ καὶ ἀκλόνητον
ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου αὐ-
τοῦ Ὄνόματος καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἁγίας Μητρὸς Ἐκκλη-
σίας.

Ἀντιφώνησις τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Ἅγιοι Ἀδελφοί,

Εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ
καὶ τῇ χορείᾳ καθόλου τῶν σεβασμίων Ἱεραρχῶν τοῦ Θρό-
νου διὰ τὰς θερμὰς εὐχὰς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει, τῇ χάριτι
τοῦ Θεοῦ, τοῦ τρίτου ἔτους τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Πατριαρ-
χείας καὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ τετάρτου ἔτους αὐτῆς καὶ μετὰ
συγκινήσεως ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς
πάντας διὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν συνεργασίαν ἣν πάν-
τες μετὰ ἀδελφικῆς προθυμίας παρέχετε ἡμῖν πρὸς ἐπιτέ-
λεσιν τῶν ἱερῶν καὶ ὑψηλῶν Πατριαρχικῶν καθηκόντων
πρὸς τὸν Θρόνον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Εἶθε ὁ Κύριος, ἀδελφοί, εἰσακούων ἡμῶν τὰς εὐχὰς,
νὰ σκέπη πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Του,
νὰ φωτίζη ἡμᾶς ἄνευ διαλείμματος φωτισμὸν γνώσεως καὶ
σοφίας, νὰ ἀγιάζη ἡμῶν τὰς σκέψεις καὶ νὰ ἀγνίζη ἡμῶν
τὰ αἰσθήματα ἵνα ἁγίως καὶ ἀσπίλως ἐπιτελῶμεν τὴν με-

γάλην ἡμῶν διακονίαν, εὐλογῶν ἅμα πάντας, ὥστε νὰ ζῶ-
μεν προσηλωμένοι νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὸ
ἅγιον Αὐτοῦ θέλημα καὶ πρὸς δόξαν Αὐτοῦ καὶ τῆς Μη-
τρὸς Ἐκκλησίας, ἧς ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ εἶναι δόξα καὶ
τιμὴ τῆς ὅλης Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εὐχόμενοι δὲ καὶ ἡμεῖς πᾶσιν ὑμῖν ἀδιάσειστον καὶ
ἀκλόνητον ὑγείαν πρὸς συνέχισιν τῶν πόνων ἡμῶν ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας, πεποίθαμεν εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ὅτι
τὸ νέον τοῦτο τῆς ταπεινῆς ἡμῶν Πατριαρχείας καὶ τῆς
καθόλου ἁγίας ἡμῶν συνεργασίας ἔτος ἔσται ἔτος εἰρή-
νης βαθείας καὶ ἀνακουφίσεως διὰ τὸν κόσμον, νέου δὲ
κύρους καὶ ζωῆς διὰ τὸν Θρόνον, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν
Ὀρθοδοξίαν.

Μετὰ τῆς εὐχῆς ταύτης, τῆς θερμῆς καὶ διαπύρου, ἀσπα-
ζόμεθα πάντας ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ πέμπομεν ἐπὶ
τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ πᾶσι τοῖς μακρὰν ἡμῶν ἀδελφοῖς,
τοῖς τὸν ἅγιον ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα ἀγωνιζομένοις
τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸν ἡμῶν καὶ τὸν χαιρετισμὸν.

Ἡ προσφώνησις τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος.

Παναγιώτατε,

Τρεῖς λαμπραδάμαντες χύνουν τὸ ὠραιὸν των φῶς τὴν
ἐπίσημον αὐτὴν ἡμέραν πέριξ Σου. Εἶναι τὰ τρία ἔτη τῆς
λαμπρᾶς Σου Πατριαρχείας, τὰ ὅποια ἀπεθησαυρίσθησαν
εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς αἰωνιότητος.

Τὴν ἀνατολὴν δὲ τοῦ νέου Σου ἔτους σήμερον ἔρχον-
ται νὰ χαιρετήσουν ὀλόθυμοι καὶ οἱ Πατριαρχικοί Σου
ὑπάλληλοι, ἡ Αὐλή Σου, καὶ νὰ ὑποβάλουν τὰς εὐλαβεῖς
των προσρήσεις, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀφοσιώσεώς των καὶ
τοῦ σεβασμοῦ των. Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἡγῶμαι αὐτῶν.

Παρακολουθοῦν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὸ ὑψηλὸν Σου ἔρ-
γον, τὰς ἡμέρας Σου, τὰς αἰθρίας, τὰ ἔτη τῆς Πατριαρ-
χείας Σου, τὰ πλημμυρισμένα ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἀνυστάκτου

διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἐνδιαφέροντός Σου, ἀπὸ τὴν πρὸς αὐ-
τὴν ἀγάπην Σου, τὴν ἀπέραντον, ἀπὸ τὴν ἀκατάβλητόν
Σου δραστηριότητα, ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν Σου καὶ τὴν βα-
θύτητά Σου. Αἱ ὥραι Σου εἶναι ζυμωμένοι μὲ τὸν κάμα-
τόν Σου καὶ τὸν ζῆλόν Σου, τὸν ἄγρυπνον, διὰ τὴν δόξαν
τῆς Ἐκκλησίας.

Αὕτη εἶναι ἐξησφαλισμένη. Ἐν τῷ σεπτῷ προσώπῳ τῆς
ὑψηλῆς Σου φυσιογνωμίας ἔχει τὸν ὑπατον φρουρόν της
καὶ μυσταγωγόν, κύκλω τοῦ ὁποίου θὰ ἰστάμεθα πάντοτε
οἱ πάντες, ὠδηγημένοι ἀπὸ τὸ φωτεινόν Της παράδειγμα.

Αὐτὴν νὰ χαρίζῃ ὁ Κύριος εἰς τὴν Ἁγίαν του Ἐκκλη-
σίαν ἐπὶ μακροὺς χρόνους! Γένοιτο!

Ἡ Ἀντιφώνησις τῆς Α. Ο. Παναγιότητος.

*Δίαν ἡμῖν πεφιλημένε ἀδελφέ,
καὶ ἀγαπητοὶ συνεργάται,*

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως δεχόμεθα τὰς εὐχὰς ὑμῶν
ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπετείῳ τῆς πατριαρχείας ἡμῶν καὶ εὐχα-
ριστοῦμεν ὑμῖν θερμῶς διὰ τοὺς ὠραίους λόγους καὶ τὰ
αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσι τὴν ἀφοσίωσιν ὑμῶν εἰς
τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ Πρόσωπον ἡμῶν.

Ἐπαινοῦντες καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ τὸν ζῆλον ὑμῶν
καὶ τὴν ἀρετὴν, διαβεβαιοῦμεν ὑμᾶς περὶ τῆς ἀναλλοιώ-
του ἀγάπης καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμῶν πρὸς πάντας καὶ
εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἐνισχύσῃ ὑμᾶς διὰ τὴν δημιουρ-
γίαν μιᾶς καλλιτέρας αὔριον δι' ὅλους ὑμᾶς, ἐφ' ὅσον πάν-
τες εἴσθε ἄξιοι τοιαύτης.

Εὐχαριστοῦντες ἰδιαιτέρως τῇ πεφιλημένῃ ἡμῖν Ἱερό-
τητι αὐτῆς διὰ τὰ πρὸς ἡμᾶς αἰσθήματα καὶ τὰς πολυτί-
μους ὑπηρεσίας, καὶ πᾶσιν ὑμῖν γενικῶς, ἐπικαλούμεθα ἐφ'
ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον ὑμῶν τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου καὶ
τὴν θεῖαν ἀρωγήν.

 SISMANGOLIO
MIGLIARO

 SISMANGILIO
MEGARIO